[سی و پنج]

> □□ □□□□□ □□□□ □□□ □ □□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□.

با عرض پوزش، اما راجع به نکته دومی که فرمودید[1]: درست است که کوچ کردن حروف مصوت از پایه کلمه به موضع حرکات، فقط در محدوده ثبات پایه و حروف صامت آن معنا می‌یابد و نمی‌تواند مصحح قرائاتی که در پایه مشترک نیستند بشود، اما نکته مهم این است که اگر ثبوتا فهمیدیم که می‌تواند این انعطاف در وجوه مختلف یک پایه، همگی از ناحیه ملک وحی، سر و سامان یابد، و رأس مخروط یک آیه به عنوان یک نقطه بسیط، به صورت تدوین تکوینی، منبسط شود، و در انبساط خود، همه وجوه، دفعتا توسط ملک وحی، قرائت شود، و تمانعی در کار نباشد، زمینه درک تعدد قرائت ملک وحی، نسبت به پایه‌های همموضع، فراهم می‌شود.
و دراین تاپیک هم بحث مناسب اینجا صورت گرفته که اگر فرصت شد بخشی از آن را در این تاپیک می‌آورم:

http://www.iranclubs.org/forums/showthread.php?t=109797

---

[1] مراد این عبارت است:

درباره امتیاز چندمنظوره بودن زبان عربی به نقش اعراب و نقطه اشاره کرده اید. سوال بنده این است که این ظاهره در حد یک موید بحث شما بود نه رکن اصلی استدلال؟ درست است؟ زیرا هم در نقل‌های از مصاحف ابن مسعود و از ائمه کلمات اضافه هم وجود دارد و هم در همین قرائات سبعه موجود در زند ما کلمات کم و زیاد وجود دارد. مثلا در قرائت ورش از نافع که ظاهرا دومین قرائت به لحاظ شهرت است در آیه23 سوره حدید (فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) کلمه «هو» را ندارد

بازبینی #1
ایجاد شده 12 آوریل 2025 16:06:22 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 آوریل 2025 16:06:42 توسط ... .